

Jak pięknie jest być z Jezusem!

„Panie, dobrze, że tu jesteśmy” (Mt 17,4).

(SIERPIEŃ 2024, z liturgii wtorku 6 sierpnia, święto Przemienienia Pańskiego)

Jezus często mówił apostołom o królestwie swego Ojca, z którego przyszedł. Ale nie było łatwo do końca wyobrazić sobie, co miał na myśli. Pewnego dnia Jezus zabiera ze sobą na górę Piotra, Jakuba i Jana.

I co się dzieje? Twarz Jezusa staje się jasna jak słońce, a jego szaty białe jak światło. Pojawiają się Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiają z Nim. „Panie, dobrze, że tu jesteśmy! – woła Piotr – Postawię dla Was trzy namioty!”

To właśnie przydarza się nam, gdy kochamy się nawzajem i czujemy obecność Jezusa pośród nas: nie chcielibyśmy już odchodzić! Poprzez naszą miłość zanieśmy to światło do wielu, aby królestwo Boże zajaśniało na całym świecie!

Geny 4 z Mediolanu mają swoje spotkanie. Już podczas zabawy starają się sobie pomagać, aby Jezus był zawsze wśród nich. Jest piękny dzień i wiele innych dzieci bawi się w małych grupkach.

Jednak dwójka dzieci stoi na uboczu. Geny 4 przestają na chwilę grać i mówią: „A może zaprosimy ich do zabawy?”. Wszyscy się zgadzają. Giulio i Filippo podchodzą do nich i pytają: „Chcecie z nami grać?”

Są nieśmiali. Ale potem podchodzą, pociągnięci miłością z jaką bawią się geny 4. Giulio rzuca do nich piłkę. Teraz bawią się szczęśliwi: nie chcą przestać! „Czy możemy wrócić jutro?” – pytają na koniec.